

Homo sapiens

Da de første homo sapiens, gikk rundt på denne klode,
så var de i en lykkerus, trengte ikke bruke hodet.

Sorgløst levde de et enkelt liv, med mat de kunne finne.
At de neste dag fant like mye, visste mann og kvinne.

Naturen ga dem ly og vern, mot sol og vind og kulde.
Når tiden kom så flyttet de, de visste hvor de skulle.

Noen hadde lagt en plan, for selve livets orden.
Da kom et forslag som slo an: Vi kan vel dyrke jorden?

Og ganske raskt så var de med, ja, hver en sapienser.
Åkrene kom over alt, og krevde sine grenser.

Hulene de bodde i, forlot de med det samme.
Så fort de fikk innvilget lån, de bygget seg en gamme.

De måtte også ha et fjøs, ja alt en bonde trenger.
I livets skole lærte de, om avdrag og om penger.

Ku og gris og sau og geit, var dyrene de hadde.
De slet hver dag i sol og regn. De grov og slo og spadde.

Men så kom sinte naboer, og kranglet om et gjerde.
Og alle stimlet sammen, for å se hva var på ferde.

Det ble en diskusjon om hvor, man kunne dyrke mat.
Snart ble dette grunnlag for, den første advokat.

Og slik tok lykken slutt, for jordens uheldigste sønner.
De måtte ta naturens straff, fordi de ble til bønder.

Minnene fra dagene, da de de lykkelige vandret,
svant hen i kiv og mas, og for evig ble de klandret.